

PLANINARSKI VJESNIK

I.

VELEBIT I SUSJEDNE PLANINE.

Tamo daleko prama našem moru podigle se visoke planine, gorostasi čudni. To je vapneno i dolomitno gorje našega krša, koje je tako puno različitih osebina, da ga možemo smatrati nečim zasebnim u prirodi. A kako je lijepo to gorje, kako su zamamne te planine! Ko se jednom samo verao po njima, taj nikada ne će zaboraviti onih snažnih dojmova, što se utiskuju u dušu čovjekovu, kad promatra te goleme umjetnine prirode. Kao u kakvoj čarobnoj priči izniče pred tobom bezbroj slika, sve jedna ljepša od druge. Stup do stupa, piramida do piramide, obelisk do obeliska redaju se u raznim figurama i svojom kao snijeg bijelom bojom kupaju se u sjaju žarkoga sunca. A laka maglica vuče se oko tih bijelih čudovišta, vuče se tajnovito, lagano, da sliku učini još zamamnijom. I ti gledaš te gole hridi nijem, zapanjen, gledaš i osjećaš, da te hridi nijesu mrtve, da te sebi vuku, sebi zovu, da ti svaka ona litica govori: priroda je velika, silna je, dodji k njoj bliže, upoznaj je!

A istom gori Velebit! Uzdigao se silan ponad sinjeg mora, da prkosi hladnoj buri i oluji ljutoj. Uspni se na vrhunce njegove, pa te eto nebu pod oblake. Tu u čistom zraku pusti oko, da ti pase po vrletnim laticama, pusti, da ti duša pliva u preslatkom milju. Eno, dolje pod tobom buči i pjeni se more udarajući valovima o nepomične stijene. Otok do otoka vidiš, kako se niže po pučini morskoj, kao da se nad nju spustilo jato sivih galebova. A tamo na protivnoj strani posve druga slika. U nepreglednoj daljini, dokle ti oko dosiže, svuda susrećeš planinu do planine. Sad ti se ova prikazuje, kao da je snijegom pokrivena: gole njene glavice bjelasaju se u sunčanom sjaju, ona tamo pako, kano avet crna uzdiže se u visine: bijele njene glavice pokrivene su zelenilom bilja. Suri orlovi, ptice Perunove, klikću i lijetaju oko tebe. Tu u carstvu slobode domaja je njihova. I kamo god se okreneš, svagdje med ovim kamenim gorostasima osjećaš nešto ugodna, nešto, što ti misli zanosi — osjećaš se sretnim.

Tako je to danas na našem Velebitu. A nekoć, u davnoj davniini, sve je tu bilo drugojačije. U davnoj geološkoj dobi, dakle pred milijune i milijune godina, nije bilo našem Velebitu, a ni okolnim planinama ni traga. Tamo, gdje se danas ponosno uzdižu visoke gore Gorskoga kotara, tamo, gdje se proteže gorski povor Velike i Male Kapele, gdje se koči oholi Velebit, tamo se steralo nekoć duboko more. Bilo je to u ono doba, što ga geolozi zovu mezozojskim ili „srednjim vijekom“ naše zemlje. I proteglo se to more na daleko i široko, pa prekrilo najveći dio današnje Hrvatske. Tek tu i tamo provirivalo je iz tog mora nešto malo kopna. Bila je to Zagrebačka, Moslavačka i Fruška gora, pa Psunj i Krndija, te jedan dio Samoborske, Trgovačke i Petrove gore.

A bio je u tom moru bujan život, život, koji se od današnjega znatno razlikuje. Posve druge životinje plivale su po onom moru, životinje, koje davno izumriješe, a tek im okamenjene ostatke nalazimo danas u kamenju naših gora. Po pučini morskoj plivale su grdne nemani, gorostasni neki gušteri, koji su bili dugi 10 i više metara. Ustrojstvom svoga tijela nalikovali su jedni ribi (ihtiosaurus), drugi opet zmiji (pleziosaurus). Za postanak našeg Velebita i njegovih susjeda od osobita su zamašaja neke niže morske životinje. To su sve one životinje, koje za izgradnju nekih dijelova svoga organizma trebaju vapno, pa da od njega sazdaju ili školjku, ili ljušturu, ili kućicu i t. d. I zbilja u tom nekadanjem moru raširili su se u mirijadama i mirijadama raznoliki mekušci (amoniti, belemniti, puževi, školjkari), morski ježevi i ljljani, spužve i t. d. Životinje su te po-



POGLED NA VELEBIT



PUT NA RAJINAC (VELEBIT)

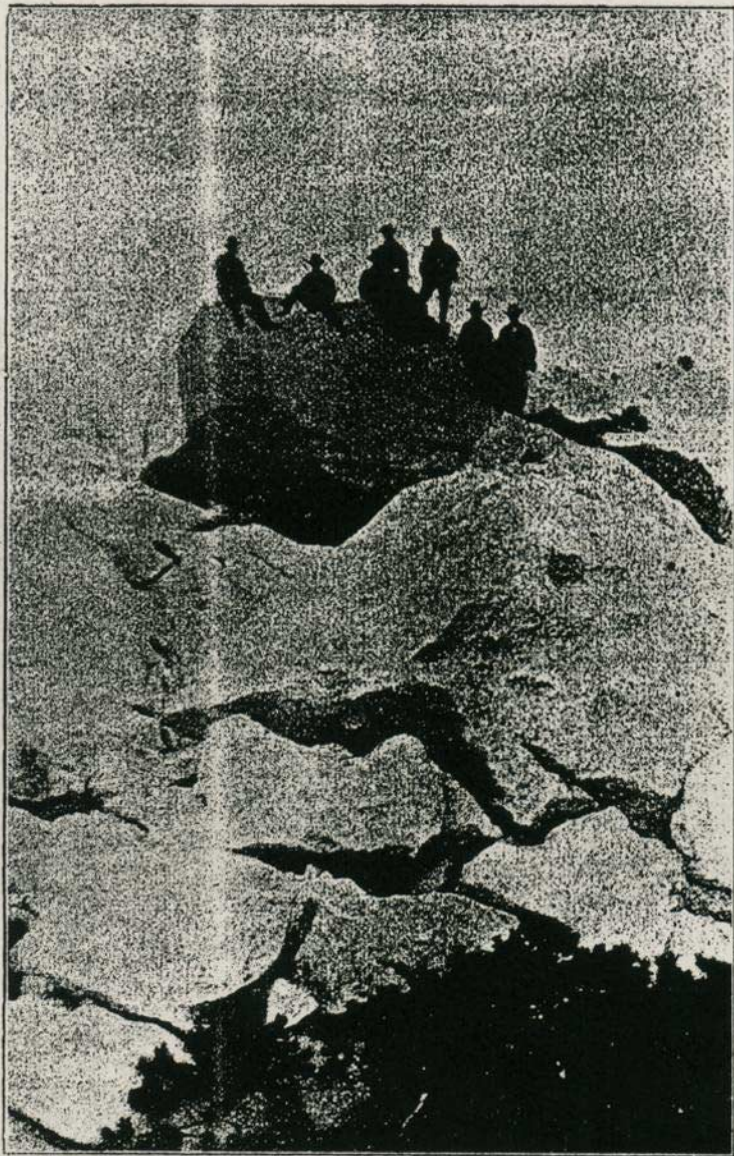
gibale, ali su iza njih ostajali oni vapneno dijelovi (školjke, kućice i t. d.). Valovi udaraju njima o obalu, mrve ih u sve sitnije komade, dok konačno ne postanu sitni kao pijesak i mulj i ne padnu na dno mora. Tu se na dnu morskom otope, te se iz vodene otopine stanu na novo izlučivati i slagati u slojeve kao vapnenac ili dolomit. Naravski da to otapanje, izlučivanje i taloženje ide vrlo polagano. Tako je za tvorbu jedne naslage vapnenca, čija debljina iznosi jedan metar, potrebno više od 3.000.000 godina. Koliko je dakle dugotrajnog vremena prošlo, dok se izgradio naš Velebit i ostali gorostasi hrvatskoga krša!

Sudjelovanjem dakle organizama (životinja i bilja) stvaraju se vapnenci i dolomiti, stvaraju se taloženjem na dnu morskom. Tako je nastao i naš Velebit i sve ostalo vapneno gorje, nastao od vapnenih ljušturica, školjki, kućica, nastao taloženjem u moru. U kasnije geološko doba more se povuklo, a pojavilo se kopno, pojavile se mlade vapnene i dolomitne stijene. Dioba ova izmed kopna i mora događa se vrlo lagano, nezamjetljivo. Tako se u našem kršu za trajanja mezozojskog doba zbilja malo promjena. U prvom odsjeku toga doba, u t. z. trijasa u čitavi je današnji krš bio pod morem. No u drugom odsjeku mezozojske perijode, u t. z. juri već se jedan dio našeg krša uzdigao ponad mora. To su one silne mase dolomita u Gorskom kotaru, pa u nekim dijelovima Velebita. U trećem dijelu mezozojske dobe, u t. z. kred i opet se jedan dio našeg vapnenog gorja uzdigao ispod mora. Na površini se pomoliše vapnene i dolomitne naslage jurske formacije. Konačno se more povuklo u tolikoj mjeri, da su se pojavili i kredni vapnenci t. j. one naslage, što su se stvarale pod morem za trajanja zadnjeg odsjeka mezozojske dobe — za trajanja krede.

Velebit je naš dakle kao i čitav hrvatski krš izgrađen od vapnenaca i dolomita, što su se stvarali i taložili u davno mezozojsko doba, u trijasu, juri i kredi. Tek u hrvatskom Primorju dolaze nešto veće mase vapnenca, koji se stvarao u mladjoj geološkoj perijodi u — kenozojsko doba. Toliko neka je rečeno o geološkoj prošlosti Velebita i okolnih planina.

Nego mi smo ovdje spomenuli samo stvaranje naslaga, a ne rekli smo ništa, kako je došlo do tvorbe onih visokih planina. Kako je to, da su jedne naslage vapnenca i dolomita uzdignute u visine od hiljadu i više stotina metara, a druge opet leže nad površinom mora tek koju stotinu metara? Kako to da oni vapneni slojevi nijesu ravni, horizontalni, već su sad jače, sad slabije uzdignuti, dapače tu i tamo upravo ustobočeni? A taloženjem ipak moraju se stvarati samo vodoravni slojevi. Što je uzrok onoj slikovitoj tektonici našeg krša? Tlak! Tlak stvara brda i doline, tlak stvara hridi i grebene. Tlak je onaj silni čimbenik, koji previja koru zemaljsku lagano ali ustrajno, a tim previjanjem nastaju visoke gore. A da li tlak može previjati koru zemaljsku, t. j. naslage i stijene kamenja? Može. Sjetimo se samo, da je jezgra zemlje vruća i žitka i da se neprestano ohladjuje. Što će dakle biti posljedica toga ohladjivanja? Svakako umanjivanje same jezgre. Ali, kako se jezgra umanjuje, morat će i oni kruti (ohladjeni) dijelovi, koji leže na jezgri, slijediti jezgru. No pri tom će se razviti silan postrani tlak, koji će jedne dijelove slojeva gore uzdignuti, a druge dolje potisnuti. Zato, eto, nijesu slojevi vodoravni, nego kosi. Ovaj golemi postrani tlak uzrokuje i druga poremećenja ili dislokacije, što ih često susrećemo po našim planinama, te ćemo vidjeti vapnenih stijena razno previjenih. Ta previjanja zovu geolozi borama.

Ovakova poremećenja vrlo su važna. Jer, kad se radi postranoga tlaka jedni dijelovi kore zemaljske gore uzdignu, a drugi dolje utisnu, može se lako dogoditi, da se ovim uzdizanjem i spuštanjem



NAJVIŠA GLAVICA NA VELIKOM RISNJAKU

prelom, te tako stvore između sebe pukotinu ili prolom. A te pukotine znadu biti vrlo korisne i vrlo opasne. Opasne u toliko, što su često uzrokom potresima. Kad se naime takova pukotina prolomi ili razmakne, uzdrma ona strašno svoju okolinu. Ovo se drmanje i trešnja prenese i na površinu, a mi je osjetimo kao — potres. Takovih gorskih proloma ili pukotina (zovu ih i „potresnim pukotinama“) ima i u našem kršu. Spomenut ćemo takov jedan gorski prolom, koji se proteže Vinodolom. Korisne ovakove pukotine mogu biti u toliko, što uvjetuju topla ljekovita vrela, a često u dohvatu njihovom dolazi i do razvoja korisnih rudača. Toliko, eto, neka je rečeno i o geotektonici, a sada ćemo prijeći na pojedine dijelove Velebita, koji su ne samo za geologa nego i za planinara od osobita interesa, na one dijelove, gdje će planinar naći užitka, kao malo gdje.

Dr. Tučan.

PLANINE GORSKOGA KOTARA.

Zapadni dio visoke Hrvatske, Gorski kotar, graničeci s Istrom i Kranjskom, spuštajući se do Kvarnera s jedne, a do donjega Pokuplja s druge strane, za planinare je svakako najinteresantniji kraj hrvatski. Strmi pristranci Gole Plješivice, šumovita Mala Kapela i duboke dulibe silnoga Velebita još su za naše planinare vrlo slabo pristupni radi daljine od željezničke pruge, pak radi manjkave i slabe opskrbe.

Jedan i drugi manjak ne pokazuje se u Gorskom kotaru. Posred onoga visočja, što se pružilo između Dobre, Kupe, mora i Rudolfinske ceste, teče karlovačko-riječka željeznica, prolazeći najznatnijim mjestima onoga kraja.

Ogulin, Vrbovsko, Skrad, Delnice, Lokve i Fužina imaju posve zgodan položaj za planinarske ekskurzije na sve strane. Najudaljenija mjesta od željeznice (Prezid i Mrkopalj) ne presišu distancu od 30 km., t. j. dan puta s jednu i s drugu stranu željeznice. Sa sjeverne strane ponamjestiše se gotovo paralelno prije spomenutim glavnim mjestima: Moravice, Brod na Kupi, Crni lug i Mrzla vodica, dok se dalje na sjever ponamjestiše kranjska Osivnica, Čabar, Prezid i Gerovo. Na južnu stranu opet prema Vel. Kapeli nalazimo Ravnu Goru i Mrkopalj. Ceste čitavoga Gorskoga kotara prekrasno su građene: lujzinska, stara i nova Karolinska cesta; od ovih polaze prema sjeveru dvije glavne ceste i to jedna od Broda do Čabra i Prezida a druga od Kamenjaka preko Lasca na Trstje. Južno-istočnu stranu Gorskoga kotara veže prekrasna Rudolfinska cesta (od Ogulina do Novoga), od koje se prema sjeveru odjeljuje cesta kod Jasenka.

Visoka gromada Gorskoga kotara kulminira u nekoliko uglednih vrhova. Tu je Klek (1182 m) onda Risnjak (1528 m), kranjski Sniježnik (1796 m) i Obruč (1377 m), dok se istočno od željezničke pruge podiže Viševica (1428 m.), Bitoraj (1385 m) i Vel. Javornica (1375 m) i Bijela Lazica (1533 m). Ovo su glavne točke za alpinske planinare, a opet uspinjanje na te vrhove ne pokazuje osobitih poteškoća. U jednu ruku vode do pod sam vrh redovno dobri putovi kroz sjenokoše ili crnogoricu do pod sam vrh, a u drugu ruku relativna je visina svih tih vrhova znatno manja od apsolutne. Tako ima Klek rel. vis. 862 m (Ogulin), Risnjak 798 m (Crni lug) i 728 m (Mrzla Vodica) i Kranjski Sniježnik 971 m (Trstje) i 783 m (cesta ispod Nove Grašine), Obruč 1051 m (Jelenje), Viševica 702 m (Lič), Bitoraj 615 m (Vrata), Vel. Javornica 747 m (Jasenak) i Bijela Lazica 709 m (Mrkopalj).

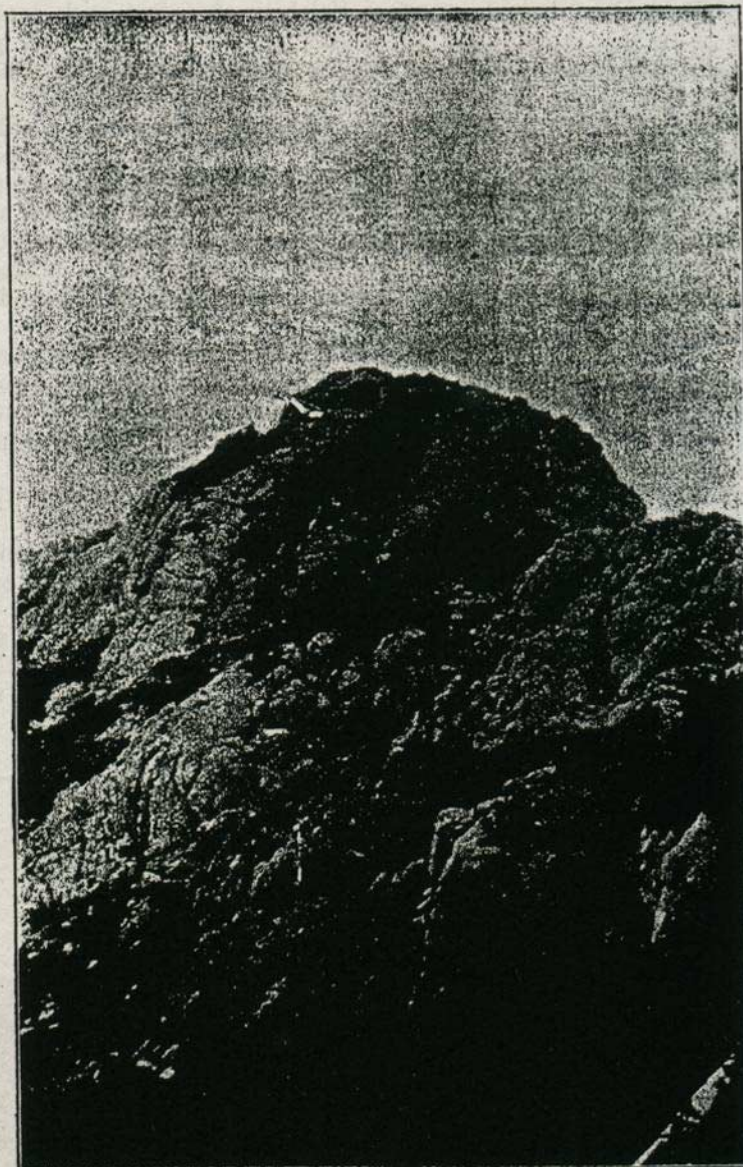
Izuzevši sam Obruč nema u čitavom Gorskom kotaru vrha, koji bi se više dizao nad svojim podnožjem, a to je redovno noćište za planinara, nego što se diže Sljeme nad Zagrebom.

Uzlaz i silaz na sve te planine lako je dakle obaviti i za jedan dan; kod nekih (Smrekovac pod Risnjakom, Grašina pod Sniježnikom, Javornica pod Javornicom) ima i planinarskih kuća za prenoćenje.

Ne obazirući se na sjajne poglede, koji se pružaju i na kraj i na more sa vrhova Gorskoga kotara, ima sav taj kraj vnarednih prirodnih ljepota: ponor Dobre, slap Kupice, izvor Kupe tamne šume delničke pružaju užitka i onom putniku, koji nije vičan da uzlazi na kamene planinske vrhove.

Jedna je od najznatnijih rubrika za planinara dobra opskrba — t. j. jelo i noćište. Pomanjkanje toga razlogom je, što su mnogi prekrasni krajevi južne Hrvatske i za planinare do sada ostali „neotkriveni“. U tom se pogledu Gorskom kotaru, hvala bogu, ne može prigovoriti. U svakom će većem mjestu putnik naći svježa jela i dobro noćište. I sam narod, putujući mnogo svijetom, priviknuo se potrebama gradskih ljudi, ističe se neobičnom čistoćom i uza svoju blagu čud i stečenu inteligenciju — osobitom susretljivošću. Od ovo posljednjih petnaest godina glavna su mjesta Gorskoga kotara postala tražena ljetovališta.

Nema kraja u Europi — izuzevši možda jedno mjesto na francuskoj rivieri, gdje bi se alpska naselišta bila tako primaknula moru kao što upravo Gorski kotar. To, a i sve, što je već spomenuto, zgodne željezničke sveze, dobre ceste, susretljivi ljudi, ljepota kraja pak blizina Zagreba i Rijeke kao da su od prirode dani uvjeti, da se u Gorskom kotaru razvije znatan turistički promet. Medjutim samo o sebi, to će se lagano i tromo razvijati: treba pomoći — a dana pomoć naplatit će se pomagaču.



VELIKI RISNJAK (1528 M.)

Domaći ljudi nastoje koliko je moguće da zadovolje željama svojih gostova, politička je oblast u mnogom pošla na ruku putnicima i planinarima (odredbe glede vodiča providjenih knjižicama i odredba glede čuvanja alpskoga bilja) — al opet bi trebalo, da pozvani faktori uznastoje, kako bi se promet putnički i planinarski u Gorskom kotaru još i više podignuo. Svaka investicija za onaj kraj bila bi pomoć narodu, koji uz asvu svoju brigu i marljivost, pod teškim klimatskim prilikama onih visina, teško živi, a opet ne bi taka investicija bila izgubljeni kapital — a valjda ni „loš posao“. U susjednoj je Bosni vlada podignula čitavi niz malih svratišta i turističkih kuća, pa je time namamila u zemlju svu silu stranaca, koji svoj novac u zemlji ostavljaju.

U prvom je redu dakako na „hrv. planinarskom društvu“, da čim više izleta priredi u Gorski ljetar, da onima, koji ne vide nego tudje — otvori oči i za do. naće ljepote, jer će se na jednom naći oštroidi tudjinac, pa će upoznavši vrijednost Gorskoga kotara učiniti, te će Hrvat za nekoliko godina biti ondje „peregrinus in patria“, gost pod vlastitim krovom, — kako je već danas na obali istarskoj — a žalibože i u njekim mjestima lijepe Dalmacije. Dr. M. S.

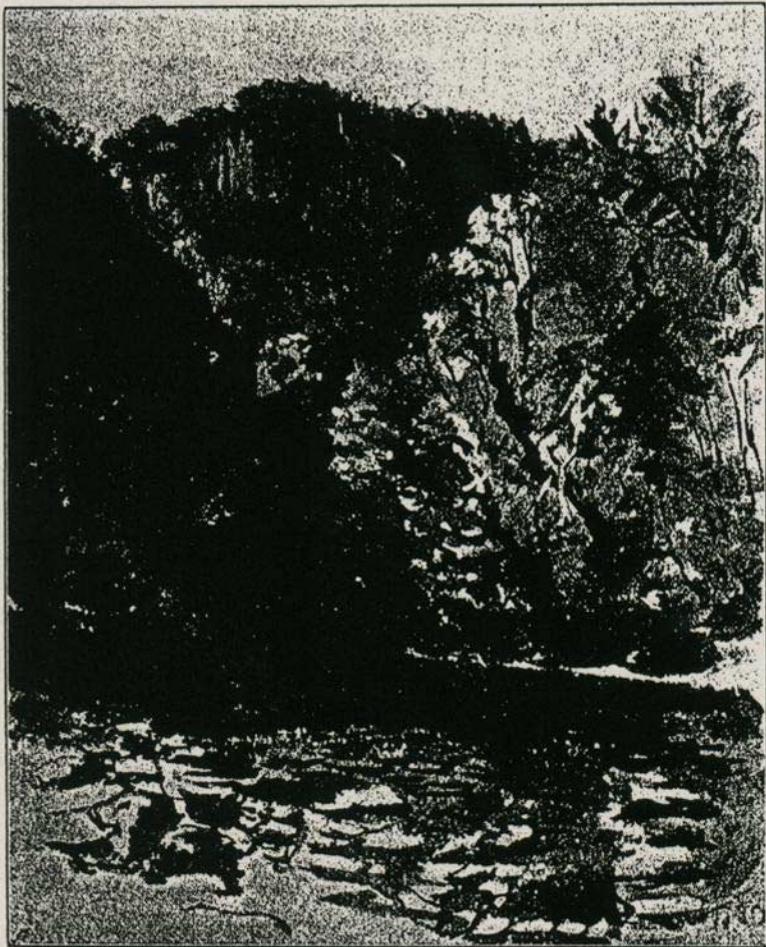
II.

PLANINARSKE VIJESTI.

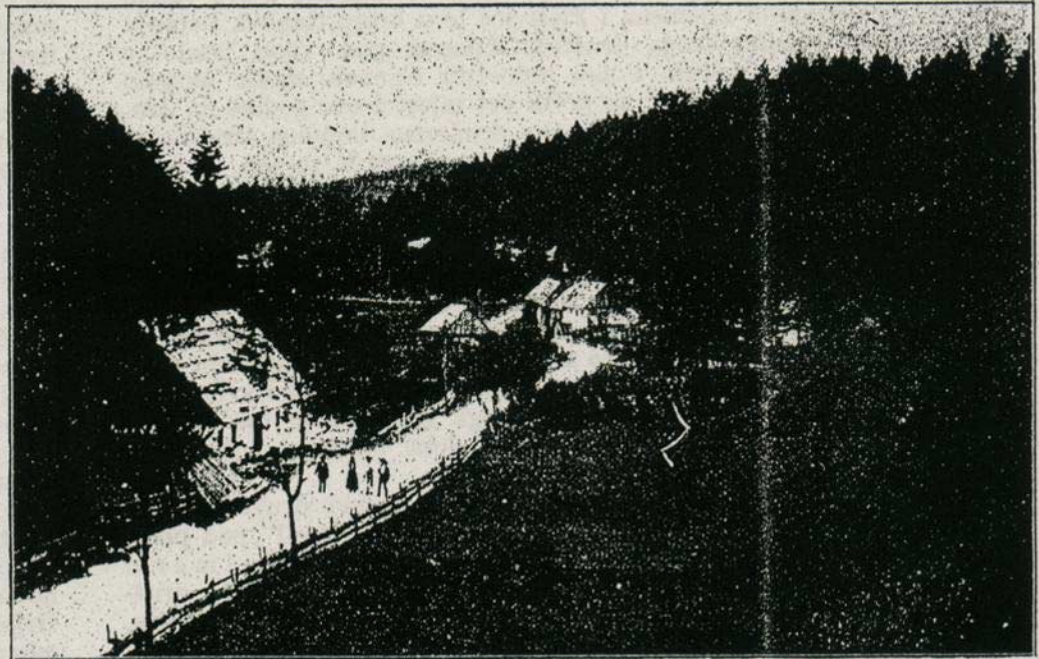
Neki zaključci i osnove upravnoga odbora. Na redovitim mjesečnim sjednicama stvoreni su među ostalim ovi zaključci: 1. Ustrajaju se pododbori: a) publicistički, koji se ima brinuti za izdavanje društvenog glasila i praktičnih planinarskih vodiča, napose o Gorskom kotaru i Velebitu; b) za zajedničke izlete; c) za planinarsku kuću na Sljemenju; d) za markiranje.

Ti su odbori odmah počeli raditi. Publicistički je odbor stupio u pregovore sa uredništvom „Vienca“, ilustriranog mjesečnog priloga „Obzora“, da izvjesni broj stranica ustupi za ilustriran planinarski vjesnik i da uz neku odštetu „Vienac“ dobivaju oni članovi društva, koji nisu pretplatnici „Obzora“. Pokusa radi izdaje se ovaj broj „Vienca“ sa planinarskim vjesnikom, da odbornici i članovi društveni vide, kako bi takav vjesnik izgledao. Pripremeno uredništvo toga vjesnika preuzeo je na želju odbora prof. J. Pasarić. — Za vodiče po Velebitu i Gorskom kotaru pozvat će se na suradnju stručnjaci i ujedno sabrati potrebni podaci. I članci ovoga pokusnog broja namijenjeni su toj svrsi.

Pododbor za zajedničke izlete zasnovao je više skupnih izleta. Osim jur najavljenih na Klek i Rišnjak sprema u srpnju i kolovozu izlete na Viševicu u Gorskom kotaru, Bjelolazicu, Snježnik, Ivančicu kraj Zlatara, Psunj; nadalje na Triglavu otvorenju Aljaževa doma u Vratima, na Grintovec, Kamničko sedlo, pa u jesen na Učku.



IZVOR KUPE



CRNI LUG I VELIKA VODA

Pododbor za planinarsku kuću na Sljemenju proučava ovo vrlo aktualno pitanje. Posjet Sljemenu sveudilj raste, a prilike u planinarskoj kući bivaju sve nepovoljnije, te se dižu sa mnogih strana tužbe. Društvo bi za sada moglo uvesti red samo u tom slučaju, ako mu grad posve ustupi na više godina cijelu kuću, a gradskog lugara smjesti u susjednu Sauerovu kućicu, koja će, kako se govori, i onako pripasti gradskoj općini. S vremenom bi društvo moglo pristupiti k izvedenju osnove o vlastitoj planinarskoj kući, kada prikupi potrebnu glavnicu.

Odbor za markiranje takodjer je započeo svoj rad i do sada markirao glavnije putove na Sljeme. Svoj će rad nastaviti na Kleku, Rišnjaku, Viševici i Bjelolazici.

Upravni je odbor zaključio, da će se obratiti na upravne i općinske oblasti, neka bi javno izložile stalan cijeni za vozne prilike, da se izletnici znadu ravnuti. Takav bi cijeni bio osobito potreban u Samoboru, Jaski, Ogulinu, Delnicama i Lokvama.

Isto je tako odbor zaključio, da se imadu ustanoviti stalne cijene za jelo i piće u planinarskoj kući na Sljemenju i takav cijeni na vidljivo mjestu izložiti.

Sa trgovačkom tvrtkom Jesenski i Turk u Zagrebu odbor je utanačio, da nabavlja i prodaje stvari za planinarsku opremu. Tvrtka je već počela naručivati planinarske potrebštine i članovi se upućuju, da se u slučaju potrebe opskrbljuju kod toga društvenog dobavljača.

Na Sljemenju se iznajmljuje soba sa kuhinjom na 15 dana. Prijave prima povjerenik I. Novak u Mesničkoj ulici br. 9.

Odbor je obećao „Zagrebačkom zboru“ pribavljati vodiče za strance na Sljeme i Plešivicu.

Novi odbor Hrvatskoga planinarskoga društva. Na nedavnoj glavnoj skupštini izabran je ovaj odbor: predsjednik Miroslav grof Kulmer; potpredsjednici: Miroslav Broschan i Josip Pasarić; tajnik dr. Nikola Kostrenčić; blagajnik Ivo Jurčić; ekonom Vjekoslav Novotni; knjižničar Rudolf Zikmundovsky; odbornici: Vjekoslav Cvetišić, dr. Milivoj Dežman, Ignjat Fischer, Gustav Kalina, Janko Krušac, Ivan Novak, Antun Stiasni ml., Rajmund Supp; nadzorni odbor: Aleksandar Auš, Rikard Flögel, Petar Milčić.

Sjednice i sastanci odbornika i članova. Upravni odbor drži redovito sjednice svakog prvog četvrtka u mjesecu od 8—10 sati na večer u svratištu „Grand Hotel“ u Ilici. Tu se svakog četvrtka drže u isto vrijeme i sastanci odbornika i društvenih članova. Na tim se sastancima vijeća o društvenim poslovima i potrebama, slušaju izvješća o poduzetim izletima i izdaju upute o novim skupnim i omanjim izletima. Zimi se snuju predavanja o planinarstvu sa skiop-tikon-slikama. Društveni su članovi dobro došli!

Društveni povjerenik u Zagrebu jest odbornik g. Ivan Novak, trgovac u Mesničkoj ulici. Kod njega se dobiva ilustrirana knjiga „Bosna i Hercegovina“ uz cijenu od 3 krune, doznačnice za noćenje u planinarskoj kući na Sljemenju, vodiči i društveni znakovi. Tu se ujedno primaju prijave i upute o izletima, kao i prijave novih članova.

Blagajnik g. Ivo Jurčić, tajnik „Croatie“, prima prijave novih članova, naručbe na knjigu „Bosna i Hercegovina“, na društvene znakove i vodiče.

Markirani putovi na Sljeme. Da se olakša planinarima kao, i ostalom općinstvu uspon na Sljeme, ponovo je markirao odbor planinarskog društva za izletnike iz Zagreba tri puta, i to: preko Gračana (kraj Puntijara), preko Kraljičinog zdenca i preko Sv. Jakoba. Put preko Gračana vodi do planinarske kuće, a odanle na piramidu, dok ostala dva puta vode izravno do piramide, a odanle do planinarske kuće. Za točnu orijentaciju nalaze se kod piramide table sa oznakom

smjera puta. Društveni znak za markiranje jeste ravan potez sa crvenom minium bojom. Daskoro će tako označiti društvo još putove sa Sljemea u Stubicu, zatim na Klek, Rišnjak, Bjelolasicu, Bitoraj i Viševicu, pak će time biti olakšan našim planinarima uspon na te prekrasne gorske vrhunce naše hrvatske Švice.

Stanje hrv. planinarskog društva u Zagrebu. Sa zadovoljstvom možemo konstatovati, da se interes našega općinstva za planinarstvo sve više budi. Odraž toga zanimanja opaža se najbolje u sve većem porastu posjećivanja Sljemena i Plešivice te u broju članova i stanju imovine hrv. planinarskoga društva. Koncem god. 1909. imalo je društvo 28 utemeljiteljskih i 346 redovitih članova, dakle ukupno 374. Taj broj narasao je već za prvih pet mjeseci ove godine na 420, dakle za 46 članova više. Cjelokupna društvena imovina iznosila je koncem minule godine K 23.900, od česa u gotovu K 10.500. Ta imovina porasla je dosele na okruglih K 25.900, dakle za K 2000.— više. Od toga iznose uložene gotovine okruglih K 12.000. Kako broj članova neprestano raste a time i društvena imovina, očekivati je, da će društvu već u dogledno vrijeme biti omogućeno, da poduzme nužne pripreve za gradnju svoga doma na Sljemeni. Odbor se društveni počeo živo zanimati za ostvarenje ove davne želje društvenih članova i prijatelja prirode, pa se nada, da će u svome pothvatu naići na susretljivost i potporu koli mjerodavnih faktora, toli i svih ljubitelja prirode, naročito općinstva glavnoga grada, koje medju izletistima u okolini Zagreba daje u zadnje doba prednost pohodu pitome i ubave zagrebačke gore.

Zaključci glavne skupštine. Hrvatsko planinarsko društvo držalo je 22. travnja o. g. glavnu skupštinu u svratištu „Royal” pod predsjedanjem društvenog predsjednika Miroslava grofa Kulmera. Na njoj je tajnik dr. Kornitzer pročitao izvješće o radu društvenom u prošloj godini. Medju ostalim odbor se je bavio mišlju, da se dosadašnje izdavanje društvenog organa „Hrv. Planinara” obustavi i da se u buduće izdaje godišnjak kao posebna knjiga. Odbor nije s financijskih razloga mogao da udovolji predlogu, da organ slovenskog planinarskog društva „Planinski Vestnik” postane organom našega društva i da ga naši članovi besplatno dobivaju. Da se to izvede, trebalo bi povisiti članarinu.— Prošle je godine pionirski

odio ovdješnje domobranske pukovnije izgradio krasan novi put na desnoj obali potoka od kapelice u Šestinama prema Kraljičinu zdencu. Taj put vodi po sjeni i gustoj šumi kraj šumnoga potoka i osobito je zgodan u vrijeme ljetne vrućine. Sada treba još izgraditi jednu trećinu puta do zdenca.— Na skupštini je predložio prof. J. P a s a r i ć, da se pitanje o izdavanju društvenog organa ponovno pretrese u odboru i da se po mogućnosti nastave pregovori sa odborom slovenskoga planinarskoga društva o izdavanju zajedničkog organa.— Nadalje je isti član predložio, da se u buduće ubire članarina početkom godine i da se uz sniženu članarinu primaju sveučilišni djaci kao pravi članovi. O trećem predlogu povela se živa debata, u kojoj su sudjelovali sveuč. profesor dr. Šilović, bank. činovnik Supp, odbornik Zikmundovský, dr. S. Budisavljević, R. Flögel i dr.

Konačno je stvoren zaključak, da se za odluku o tom predlogu sazove izvanredna glavna skupština. Član S e n e č i ć je predložio, da planinarska kuća na Sljemeni bude otvorena svakomu, osobito za nepovoljna vremena i da se od gradske općine zatraži, neka za općinstvo podigne paviljon uz planinarsku kuću, gdje bi i nečlanovi za nepogode našli utočišta. Nadalje je predložio isti član, da se na piramidi namjesti dalekozor i da se telefonska sveza produlji do planinarske kuće. Ti su predlozi predani na pretres upravnom odboru.— Dosadašnji blagajnik g. Exner, urar i draguljar, koji je 18 godina požrtvovno vodio blagajničke poslove, izabran je jednoglasno za začasnog člana „Hrv. planin. društva”.

Izaslanstvo „Hrv. planin. društva” kod novog načelnika. Dne 22. travnja prije glavne skupštine posjetilo je izaslanstvo društvenog odbora pod vodstvom predsjednika Miroslava grofa Kulmera novog načelnika g. Janka Holjca i podastrlo mu neke želje i potrebe. Tako bi trebalo prostor pred planinarskom kućom na Sljemeni očistiti i podići paviljon za sklonište izletnika u vrijeme nepogode. Da se poveća posjet zagrebačke gore, valjalo bi što prije izgraditi električni tramvaj do Šestina, a uz to dograditi pješki put od mitnice u Ksaveru do pješkoga puta šestinske općine. Novi je načelnik obećao, da će poduprijeti te želje u upravnom odboru i nastojati, da im se po mogućnosti udovolji.